

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ศึกษารวบรวมได้จากการสังเกต สัมภาษณ์พูดคุยอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการกับกรณีศึกษาและผู้ปกครอง ผู้ศึกษาได้นำมาวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกรณีศึกษา

ข้อมูลของเกี่ยวกับบิดามารดา

ข้อมูลเกี่ยวกับญาติที่เลี้ยงดู

สาเหตุที่ทำการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 2 พฤติกรรมทางสังคมกรณีศึกษา

พฤติกรรมระดับบุคคล

พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์

พฤติกรรมกลุ่ม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกรณีศึกษา

กรณีศึกษารายที่ 1

ด.ช. บอย (นามสมมุติ) อายุ 13 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนประจำจังหวัด ตัวโต ผิวคล้ำ หนัก 59 ส่วนสูง 172 ซม. มีสมาชิกครอบครัวทั้งหมด 8 คน คือยาย พ่อ แม่ น้ำสาว 2 คน น้ำเขย 1 คน น้องสาว 1 คนและกรณีศึกษาอีก 1 คนลักษณะบ้านเป็นบ้านชั้นเดียว มีพื้นที่ว่าง บริเวณกว้าง บริเวณหน้าบ้านและหลังบ้าน ตัวบ้านลักษณะค่อนข้างยาว ภายในบ้านแบ่งห้องนอน ออกเป็น 3ห้อง เด็กกรณีศึกษาที่ 1 ด.ช.บอย จะนอนกับยายซึ่งเป็นญาติที่เลี้ยงดู หน้าที่ที่รับผิดชอบ ภายในบ้าน คือ ให้อาหารสุนัข ซักผ้า นำผ้าที่ซักแล้วไปรีดที่ร้านซักรีด ทำความสะอาดบริเวณลาน หน้าบ้านและทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลิกลักษณะของด.ช. บอย เป็นคนพูดจาเสียงดัง เชื่อฟังผู้ใหญ่เป็นอย่างดี เวลาผู้ใหญ่ให้ทำอะไรมักไม่เกี่ยงงาน ขยันขันแข็ง แต่เวลาโดนดุจะปกป้องตัวเองโดยการพูดจาจนบางครั้งก็รู้สึกว่ามันมากเกินไป เป็นคนขอมคนไม่ชอบมีเรื่องกับใคร ชอบเล่น กีฬาตอนเย็นหลังจากกลับมาจากโรงเรียนก็จะออกกำลังกายเสมอ

ข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดา

บิดาอายุ 43 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มารดาอายุ 40 ปี จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง แต่งงานและอยู่ด้วยกันมาเป็นเวลา 15 ปี มีบุตร 2 คน คือ ค.ช.บอย และ ค.ญ. ฟาง บิดาของเคื่ได้รับราชการครู มารดาประกอบอาชีพค้าขาย บุคลิกลักษณะของบิดา จะเป็นค่อนข้างเฉย ๆ ไม่ค่อยพูด มีจิตใจดีแต่ชอบพูดจาโดยใช้คำพูดแรง ๆ มารดาค่อนข้างใจร้อน มีความเป็นผู้นำสูง พูดเก่ง ไม่ยอมใคร ทั้งสองจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของเด็กทั้งสอง โดยนำเงินมาให้ยาย อาทิตย์ละครั้ง สาเหตุที่ไม่ได้เลี้ยงดูเด็กเพราะพ่อและแม่ทำงานอยู่คนละจังหวัดไม่สามารถนำเด็กไปเลี้ยงดูตามลำพังได้

ข้อมูลเกี่ยวกับญาติที่เลี้ยงดู

ผู้ปกครองอายุ 57 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์กับเด็ก คือเป็นยายของเด็ก ประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้จากการค้าขายซึ่งไม่มากนัก บุคลิกลักษณะเป็นคนค่อนข้างท้วม มีโรคประจำตัวคือ โรคลมชัก แต่ไม่เคยแสดงอาการ แต่จะมีผลข้างเคียงคือ หงุดหงิดง่าย ใจร้อน มีจิตใจดี พูดจาเสียงดัง หัวเราะเสียงดัง ค่อนข้างดุ

สาเหตุที่ทำการอบรมเลี้ยงดู

พ่อและแม่ของกรณีศึกษาทำงานต่างจังหวัด พ่อของเคื่ได้รับราชการครูที่ อ. ลี้ จ. ลำพูน แม่ของเด็กทำอาชีพค้าขายอยู่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทั้งสองจะกลับบ้านไม่ตรงกัน โดยแม่จะกลับบ้านวันพุธตอนเย็นและกลับ จังหวัดแม่ฮ่องสอนวันศุกร์ ส่วนพ่อจะกลับบ้านวันศุกร์ตอนกลางคืน กลับอำเภอในวันจันทร์ตอนเช้า ระยะเวลาที่ญาติเลี้ยงดูเด็กมาตั้งแต่แรกเกิด

กรณีศึกษารายที่ 2

ค.ญ. ฟาง (นามสมมุติ) อายุ 11 ปี ศึกษาอยู่ชั้นประถมปีที่ 5 ที่โรงเรียนเอกชน ตัวสูง ผอม น้ำหนัก 42 กก. ส่วนสูง 167 ซม. มีสมาชิกครอบครัวทั้งหมด 8 คน คือยาย พ่อ แม่ น้ำสาว 2 คน น้ำเขย 1 คน พี่ชาย 1 คนและกรณีศึกษาอีก 1 คน ลักษณะบ้านเป็นบ้านชั้นเดียว มีพื้นที่ว่างบริเวณกว้าง บริเวณหน้าบ้านและหลังบ้าน ตัวบ้านลักษณะค่อนข้างยาว ภายในบ้านแบ่งห้องนอนออกเป็น 3 ห้องค.ญ. ฟางนอนกับพ่อและแม่ ซึ่งจะกลับมามบ้านสัปดาห์ละ 1 ครั้งหน้าที่ที่รับผิดชอบภายในบ้านคือ ล้างจาน พับผ้า ทำความสะอาดบ้าน และทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นบางครั้ง บุคลิกลักษณะของค.ญ.ฟาง นั้นจะเป็นคนพูดจาเสียงดัง ฉะฉาน มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความมั่นใจในตัวเอง ชอบเป็นผู้นำ ฉลาดเรียนหนังสือเก่ง แต่ค่อนข้างขี้เกียจไม่ชอบทำอะไร ชอบดูโทรทัศน์มากจนไม่ยอมทำอะไร

ข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดา

บิดาอายุ 43 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มารดาอายุ 40 ปี จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง แต่งงานและอยู่ด้วยกันมาเป็นเวลา 15 ปี มีบุตร 2 คน คือ ค.ช.บอย และ ค.ญ. ฟาง บิดาของเค้กราชการครู มารดาประกอบอาชีพค้าขาย บุคลิกลักษณะของบิดา จะเป็นค่อนข้างเฉย ๆ ไม่ค่อยพูด มีจิตใจดีแต่ชอบพูดจาโดยใช้คำพูดแรง ๆ มารดาค่อนข้างใจร้อน มีความเป็นผู้นำสูง พูดเก่ง ไม่ยอมใคร ทั้งสองจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของเด็กทั้งสอง โดยนำเงินมาให้ยาย อาทิตย์ละครั้ง สาเหตุที่ไม่ได้เลี้ยงดูเด็กเพราะพ่อและแม่ทำงานอยู่คนละจังหวัดไม่สามารถนำเด็กไปเลี้ยงดูตามลำพังได้

ข้อมูลเกี่ยวกับญาติที่ทำการเลี้ยงดู

ผู้ปกครองอายุ 57 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์กับเด็ก คือเป็นยายของเด็ก ประกอบอาชีพค้าขาย มีรายได้จากการค้าขายซึ่งไม่มากนัก บุคลิกลักษณะเป็นคนค่อนข้างท้วม มีโรคประจำตัวคือ โรคลมชัก แต่ไม่เคยแสดงอาการ แต่จะมีผลข้างเคียงคือ หงุดหงิดง่าย ใจร้อน มีจิตใจดี พูดจาเสียงดัง หัวเราะเสียงดัง ค่อนข้างดุ

สาเหตุที่ทำการอบรมเลี้ยงดู

พ่อและแม่ของกรณีศึกษาทำงานต่างจังหวัด พ่อรับราชการครูที่ อ. ลี้ จ. ลำพูน แม่ทำอาชีพค้าขายอยู่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทั้งสองจะกลับบ้านไม่ตรงกัน โดยแม่จะกลับบ้านวันพุธตอนเย็นและกลับ จังหวัดแม่ฮ่องสอนวันศุกร์ ส่วนพ่อจะกลับบ้านวันศุกร์ตอนกลางคืน กลับ อำเภอลิ้นจี่วันจันทร์ตอนเช้า ระยะเวลาที่ญาติเลี้ยงดูเด็กมาตั้งแต่แรกเกิด

กรณีศึกษารายที่ 3

ค.ญ. กวาง (นามสมมติ) อายุ 13 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนประจำจังหวัด ตัวเล็ก ผิวขาว หน้า 45 กก. ส่วนสูง 155 ซม.มีสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด 6 คน คือ พ่อ แม่ ป้า พี่สาว 2 คน และกรณีศึกษาอีก 1 คน ลักษณะบ้านเป็นบ้านปูนชั้นเดียวยกระดับ บริเวณหน้าบ้านเปิดร้านขายของชำ ตัวบ้านมีลักษณะค่อนข้างยาว แบ่งเป็นห้องนอน 3 ห้อง แต่สมาชิกจะนอนรวมกันในห้องเดียว อีก 2 ห้องปล่อยทิ้งไว้ หน้าที่ของค.ญ. กวางที่รับผิดชอบภายในบ้าน ส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ได้รับมอบหมายเป็นครั้งคราว บุคลิกลักษณะ เป็นคนอารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส ค่อนข้างเก็บตัว ชอบอยู่คนเดียว เวลาโกรธหรือไม่พอใจจะเก็บอารมณ์ไม่แสดงออก

ข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดา

บิดาอายุ 54 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มารดาอายุ 54 ปีจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่งงานและอยู่ด้วยกันมาเป็นเวลา 28 ปี มีบุตร 3 คน คือพี่สาว 2 คน และค.ญ. กวาง บุคลิกลักษณะของบิดา พูดเก่ง อารมณ์ดี พูดจาเสียงดัง ชอบใช้คำพูดแรง ๆ กับลูก มารดา ใจดี

ขยัน อารมณ์ดี ชอบความสนุกสนาน พูดเพราะ มีความรับผิดชอบ ทั้งสองจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของเด็กโดยนำเงินให้นางน้อยผู้เป็นป้าอาทิตย์ละครั้ง สาเหตุที่ไม่ได้เลี้ยงดูเด็ก เพราะต้องไปทำงานต่างจังหวัดไม่สามารถนำเด็กไปด้วยได้

ข้อมูลเกี่ยวกับญาติที่ทำการเลี้ยงดู

ผู้ปกครอง อายุ 60 ปีจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์กับเด็กคือเป็นป้าของเด็ก ประกอบอาชีพค้าขายของชำ ซึ่งมีรายได้ไม่มากนัก นางน้อยสมรสแล้ว มีบุตรหนึ่งคน เป็นผู้ชาย อายุ 21 ปี ซึ่งสมรสแล้ว ส่วนสามีเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ บุคลิกลักษณะเป็นคนค่อนข้างท้วม สายตาไม่ดีนัก ป่วยเป็นโรคเบาหวาน และชอบอวดอ้างจะทำอะไรค่อนข้างช้า มีนิสัยอาศัยดี ใจดี มีอารมณ์ขัน ชอบพูดคุยกับเพื่อนบ้านเสมอ บางครั้งก็จะมีลักษณะเฉย ๆ ชอบอยู่คนเดียว ไม่ยุ่งกับใคร

สาเหตุที่ทำการอบรมเลี้ยงดู

พ่อและแม่ของเด็กประกอบอาชีพค้าขายด้วยกันอยู่ที่ จ.แม่ฮ่องสอน โดยพี่สาวทั้งสองของเด็กไปช่วยขายของ พ่อ แม่ และพี่สาวจะกลับบ้านอาทิตย์ละ 2 วัน คือกลับบ้านวันพุธตอนเย็น และกลับจังหวัดแม่ฮ่องสอน วันศุกร์ตอนบ่าย ระยะเวลาที่ญาติอบรมเลี้ยงดูเด็กมาตั้งแต่แรกเกิด

ตอนที่ 2 พฤติกรรมทางสังคมของเด็กกรณีศึกษา

จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กกรณีศึกษาทั้ง 3 ราย ทำให้พบพฤติกรรมทางสังคมที่เกิดขึ้น แบ่งออกเป็น พฤติกรรมระดับแต่ละบุคคล พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ และพฤติกรรมกลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรมระดับบุคคล

พฤติกรรมระดับบุคคล หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลแต่ละคนในการแสดงพฤติกรรมเมื่ออยู่ในสังคม กรณีศึกษาที่ 1 ค.ช.บอย (นามสมมติ) พบว่า เด็กมีความรับผิดชอบสูง ทำงานที่ตนรับผิดชอบได้ดีและสม่ำเสมอ เด็กรู้จักหน้าที่ของตนเองสามารถดูแลตนเองและน้องสาวได้ เด็กชอบทำอะไรด้วยตนเองมากกว่าพึ่งพาคนอื่น มีความสนใจเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น เด็กไม่ชอบให้ใครมาวิจารณ์เกี่ยวกับร่างกายของตน โดยเฉพาะคนที่ว่าเด็กอ้วน เด็กจะมีความกังวลใจ มีการดูแลเกี่ยวกับอาหาร และดูแลเกี่ยวกับการแต่งกาย เด็กจะแต่งตัวอย่างพิถีพิถัน และมีการใช้น้ำหอมก่อนไปโรงเรียน ค.ช.บอย เป็นคนว่านอนสอนง่าย เด็กจะทำในสิ่งที่ยายหรือแม่บอกให้ทำทันที ไม่มีการเถียงจนหรือมีข้อแม้แต่อย่างใด จนได้รับคำชมจากยายบ่อยครั้ง ค.ช.บอย เป็นคนร่าเริง สนุกสนาน มองโลกในแง่ดี มีน้ำใจกับคนในครอบครัวและคนรอบข้างเสมอ เด็กไม่ชอบขัดใจใคร สิ่งไหนที่สามารถทำได้โดยสิ่งนั้นไม่เป็นสิ่งที่ผิดเด็กก็จะทำให้เสมอ

ในด้านการปรับตัวเด็กจะเลือกคบเพื่อนผู้ชายมากกว่าเพื่อนผู้หญิง เพราะเด็กผู้ชายปรับตัวง่ายกว่า มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ในการคบเพื่อนจะใช้เหตุผลมากกว่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ การปรับตัวกับญาติที่เลี้ยงดู เด็กปรับตัวได้ดี พยายามทำในสิ่งที่ยายของตนชอบ เด็กจะพยายามไม่ขัดใจท่าน เด็กจะรักและเชื่อฟังยายของตน เข้าใจว่ายายมีนิสัยอย่างไร ทำให้ปรับตัวได้ง่าย การปรับตัวกับบิดา มารดา มีความเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ เด็กพยายามทำตัวให้แม่พอใจ ไม่ทำให้แม่อารมณ์เสีย เพราะเด็กรู้ว่าแม่เป็นคนใจร้อน จึงพยายามไม่ขัดใจแม่มากนัก ส่วนพ่อเด็กค่อนข้างปรับตัวได้ง่ายกว่าเพราะเป็นผู้ชายเหมือนกัน และมีความชอบคล้ายกัน ส่วนใหญ่เด็กจะคุยกับพ่อกว่าแม่ การปรับตัวกับผู้ใหญ่ในสังคม เด็กมีการวางตัวดี มีการเข้าหาผู้ใหญ่ แต่ถ้าเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่รู้จัก หรือไม่สนิทเด็กจะเฉย ๆ ไม่กล้าแสดงออก

ทัศนคติต่อบุคคลต่าง ๆ ในสังคม ทัศนคติต่อเพื่อนวัยเดียวกันเด็กจะมองเพื่อนในแง่ดีเสมอ พยายามไม่มองเพื่อนในแง่ร้าย เด็กคิดว่าเพื่อนมีทั้งดีและไม่ดี ขึ้นอยู่กับตัวเราว่าจะเลือกคบเพื่อนแบบไหน ตนคิดว่าเด็กผู้ชายชอบลงสิ่งต่าง ๆ โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การคบเพื่อนจึงต้องเลือกคบและต้องไม่ทำผิดตามเพื่อน ทัศนคติต่อญาติที่เลี้ยงดู เด็กคิดว่าท่านเป็นเหมือนแม่ของตนคนหนึ่ง เป็นผู้ช่วยเหลือดูแล เลี้ยงดูตนมา ต้องมีความเคารพเชื่อฟังท่าน ทัศนคติต่อบิดา มารดา ท่านเป็นผู้ให้กำเนิด ต้องมีความรักและทำให้พ่อแม่มีความสุข มีความกตัญญู เมื่อโตขึ้นต้องตอบแทนบุญคุณ ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้อยู่กับเรา เนื่องจากท่านต้องทำงานเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดูเรา ในระยะแรกที่เด็กไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ นั้น มีความรู้สึกน้อยใจที่ท่านไม่อยู่ด้วย แต่ในระยะหลังไม่มีความรู้สึกนั้นแล้ว ทัศนคติต่อผู้ใหญ่ในสังคม ต้องมีความเคารพนับถือ มองผู้ใหญ่ในแง่ดี เพราะถือว่าเป็นผู้ใหญ่ ไม่แสดงความก้าวร้าวและดื้อรั้น แต่บางครั้งก็สามารถมองทั้งแง่ดีและแง่ร้ายได้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่ได้พบเจอ

พฤติกรรมระดับบุคคลของกรณีศึกษารายที่ 2 ด.ญ. พาง (นามสมมติ) พบว่า เด็กเป็นคนที่มีความเป็นผู้นำสูง ค่อนข้างเอาแต่ใจตนเอง เนื่องจากเป็นลูกคนเล็ก เด็กจะทำงานในสิ่งที่ตนทำได้ สิ่งไหนที่เด็กคิดว่าทำไม่ได้เด็กก็จะไม่พยายามทำ ลักษณะการพูดของเด็ก จะพูดเสียงดัง แข็งกระด้าง และมีลักษณะออกคำสั่ง บางครั้งก็จะพูดเลียนแบบตัวละครในโทรทัศน์ ด.ญ.พาง มีโลกส่วนตัวเป็นของตัวเองไม่ชอบให้ใครเข้ามาในโลกส่วนตัวของตน เด็กชอบอยู่คนเดียวในห้อง เมื่อเด็กดูโทรทัศน์เด็กมักจะนำพฤติกรรมของตัวละครที่ตนชอบมาแสดงกับคนรอบข้าง และไม่คิดว่าสิ่งที่ตนทำนั้นเป็นการผิดแต่อย่างใด เด็กไม่ค่อยให้ความสนใจในการดูแลตนเองมากนัก ยังต้องให้มีคนคอยเตือนอยู่ และค่อนข้างขี้เกียจไม่ชอบทำงานบ้าน สนใจแต่โทรทัศน์อยู่ตลอดเวลา เด็กเป็นคนร่าเริง สนุกสนาน ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนและมักได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าในการร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

ในด้านการปรับตัวกับเพื่อน เด็กพยายามทำตัวให้เข้ากับเพื่อนให้ได้ เนื่องจากอุปนิสัยของเด็กมีความเป็นผู้นำสูง เด็กจึงชอบที่จะเป็นผู้นำเพื่อน แต่ถ้าสิ่งไหนที่เพื่อนไม่ทำตาม เด็กก็จะไม่บังคับเพื่อน และพยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน เพราะกลัวเพื่อนจะไม่ชอบและไม่ยอมคบด้วย การปรับตัวกับญาติที่เลี้ยงดู เด็กจะเชื่อฟังและทำงานตามที่ยายบอกให้ทำ เพราะเด็กกลัวถูกตีและถูกดุ เมื่อถูกขยาดิ เด็กมักจะแอบไปร้องไห้คนเดียวในห้อง เนื่องจากเด็กไม่ชอบทำงานบ้าน และให้ความสนใจกับการดูโทรทัศน์มากเกินไป ทำให้ถูกขยาดิบ่อยมากจนเด็กคิดว่ายายไม่รักตนรักแต่พี่ชายของตน เด็กจึงชอบอยู่คนเดียวและไม่ค่อยใกล้ชิดขยาดิมากนัก การปรับตัวกับบิดา มารดา เด็กจะทำตัวให้พ่อแม่ตามใจตนเองเสมอ เมื่ออยู่กับพ่อแม่เด็กจะไม่ทำงานบ้าน เพราะแม่จะทำให้ทุกอย่าง เด็กคิดว่าความผูกพันของตนกับพ่อแม่มีน้อยเพราะมีเวลาที่จะอยู่ด้วยกันน้อยเกินไป การปรับตัวกับผู้ใหญ่ในสังคม เด็กจะเชื่อฟังและทำตัวให้ดี ไม่เอาแต่ใจตนเอง มีการพูดจาโดยใช้เหตุผล ไม่ใช่อารมณ์ จะคำนึงถึงความรู้สึกของผู้ใหญ่และ ทำตัวตามความคาดหวังของผู้ใหญ่

ทัศนคติต่อเพื่อนวัยเดียวกัน เด็กคิดว่าเพื่อนคือคนที่สามารถแบ่งปันความสุขในรูปแบบหนึ่ง คือให้ความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน สามารถปรึกษาเพื่อนได้ทุกเรื่องโดยไม่ต้องกลัวว่าจะถูกดุ ทัศนคติต่อญาติที่เลี้ยงดู เด็กคิดว่าผู้ที่เลี้ยงดูเราต้องมีความอดทนอย่างมากในการที่จะเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนให้เราเป็นคนดีของสังคม เด็กมีความรักต่อยาย คิดว่าเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของยายที่ต้องเลี้ยงดูตนกับพี่ชาย ทัศนคติต่อพ่อแม่ พ่อแม่เป็นผู้มีพระคุณมากที่สุด ควรให้ความสำคัญต่อท่าน และต้องรู้จักตอบแทนบุญคุณของท่านด้วย ทัศนคติต่อผู้ใหญ่ในสังคม เด็กคิดว่าผู้ใหญ่คือผู้ที่ให้โอกาสเราในแต่ละด้าน เราต้องเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของท่านต้องทำให้เห็นว่าเรามีความสามารถ

พฤติกรรมระดับบุคคลของกรณีศึกษาชายที่ 3 ด.ญ. กวาง (นามสมมติ) เป็นคนร่าเริงแจ่มใส ชอบทำให้คนอื่นหัวเราะเสมอ แต่บางครั้งชอบคิดมาก และมีกระแวงว่าคนอื่นไม่ชอบตน เด็กชอบอยู่คนเดียวในห้องไม่ชอบอยู่กับคนอื่น เด็กจะออกมาเมื่อพ่อแม่กลับมาบ้านเท่านั้น เด็กชอบอยู่ในห้องโดยไม่เปิดไฟ เด็กจะทำกิจกรรมต่างๆในห้องเกือบตลอดเวลา เช่น ดูโทรทัศน์ โทรทัศน์ เล่นเกมคอมพิวเตอร์ หรือบางครั้งก็จะทานข้าวในห้องด้วยเด็กจะดูโทรทัศน์บ่อยๆ

ในด้านการปรับตัวกับเพื่อน เด็กจะพยายามปรับตัวกับเพื่อนทุกคน แม้บางครั้งเด็กจะรู้สึกว่าเพื่อนบางคนไม่ชอบตน แต่เด็กก็จะปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนคนนั้นให้ได้ เด็กค่อนข้างร่าเริงสนุกสนาน ชอบทำให้เพื่อนหัวเราะ ไม่ชอบเห็นเพื่อนทะเลาะกันจะพยายามเข้าไปไกล่เกลี่ยและทำให้เพื่อนคืนดีกัน การปรับตัวกับญาติที่เลี้ยงดู เด็กปรับตัวได้ดี เชื่อฟังป้าเป็นอย่างดี ในระแวกเด็กไม่ต้องการอยู่กับป้าของตน ต้องการที่จะอยู่กับแม่มากกว่า แต่ในระยะหลังเด็กเริ่มเข้าใจและมีความผูกพันกับป้ามากขึ้น การปรับตัวกับบิดา มารดา เด็กจะทำตัวให้ดีที่สุดเพื่อเป็นที่พอใจของพ่อแม่

ตอนเป็นเด็กค่อนข้างปรับตัวเข้ากับพ่อได้ไม่สนิท เด็กไม่เข้าใจนิสัยพ่อของตน ทำให้บางครั้งถูกดุ ซึ่งเด็กคิดว่าตนเองไม่ผิด จึงทำตัวประหลาดบ้างเป็นบางครั้ง แต่ระยะหลังเริ่มดีขึ้น ส่วนแม่ของเด็ก เด็กจะปรับตัวง่ายกว่า เด็กจะใกล้ชิดแม่มากกว่าพ่อ แม่จะตามใจเด็กและพูดคุยกับเด็กมากกว่า การปรับตัวกับผู้ใหญ่ในสังคม เด็กมีความระแวงกับคนแปลกหน้า หรือคนที่ไม่สนิทมากนัก เด็กจะคิดว่าผู้ใหญ่มองตนในแง่ไม่ดี เด็กจึงไม่ชอบคุยกับคนแปลกหน้าหรือคนที่ไม่คุ้นเคย ถ้าเป็นคนที่เด็กมีความสนิทสนม เด็กจะพูดคุยด้วยดี มีสัมมาคารวะ

ทัศนคติต่อเพื่อนวัยเดียวกัน เพื่อนต้องมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สามารถช่วยเหลือกันได้ แต่เพื่อนของตนไว้วางใจไม่ค่อยได้ บางครั้งตนก็มีความรู้สึกชอบเพื่อนแต่บางครั้งก็รู้สึกไม่ชอบ เพราะเพื่อนมีทั้งนิสัยดีและไม่ดี บางคนก็เอาแต่ใจตนเอง ทัศนคติต่อญาติที่เลี้ยงดู เด็กมีความรักเหมือนเป็นแม่ของตน บางครั้งก็คิดว่าท่านขี้บ่นเกินไป แต่ก็คิดเสมอว่าท่านบ่นเพราะอยากให้เราได้ดี เด็กจะมีความห่วงใยป่าของตนเสมอเวลาไปไหนก็ต้องซื้อของมาฝากทุกครั้ง ทัศนคติต่อบิดา มารดา เด็กมีความรักให้กับพ่อแม่มากถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้ดูแลตน แต่เวลาที่พ่อแม่กลับบ้านจะรู้สึกดีใจ และอยากมีเวลาอยู่กับท่านนาน ๆ แต่ตนก็เข้าใจการทำงานของท่าน ทัศนคติต่อผู้ใหญ่ในสังคม จะให้ความสำคัญ ให้ความเคารพและรู้สึกเกรงใจ สำหรับผู้ใหญ่ที่ไม่ค่อยสนิทสนมมากนักเด็กค่อนข้างระแวงและไม่ค่อยไว้วางใจ

ทัศนคติที่มีต่อกันระหว่างกรณีศึกษาทั้ง 3 พบว่ากรณีศึกษารายแรก มองว่าเด็กกรณีศึกษาทั้ง 2 รายเป็นน้องของตน ตนอยากให้กรณีศึกษาราย ที่ 2 ขยัน ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน และอยากให้กรณีศึกษาที่ 3 ทำตัวเรียบร้อยให้สมกับเป็นผู้หญิง เพราะตนมองว่ากรณีศึกษารายที่ 3 ทำตัวห้าว ไม่ค่อยเรียบร้อยนัก กรณีศึกษารายที่ 2 เด็กมีความคิดว่าผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกัน เพศชายคือเพศที่เข้มแข็งส่วนเพศหญิงคือเพศที่อ่อนแอ เด็กคิดเสมอว่ากรณีศึกษาทั้ง 2 ราย เป็นพี่ของตน ตนต้องมีความรักและเชื่อฟังความคิดเห็นของทั้งสอง ส่วนกรณีศึกษารายที่ 3 เด็กมองว่ากรณีศึกษารายแรก เป็นคนที่มีอารมณ์เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่ชอบใช้กำลัง เพราะเป็นผู้ชายมีกำลังมากกว่าผู้หญิงบางครั้งจึงทะเลาะเล่นแรง ๆ กับตน ส่วนทัศนคติต่อกรณีศึกษารายที่ 2 นั้น เด็กมองว่าเป็นคนที่มีอารมณ์เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เช่นกัน แต่บางครั้งชอบพูดแรง ๆ และชอบล้อว่าตนตัวเตี้ยทำให้บางครั้งก็รู้สึกไม่พอใจ

พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์

พฤติกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมระหว่างบุคคลซึ่งมีผลต่อกันและกัน ใน การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ พบว่า กรณีศึกษารายที่ 1 และ 2 ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นพี่น้องกัน เด็กทั้งสองส่วนใหญ่มักระเบร่ากัน โดย ค.ช. บอยจะเป็นผู้เริ่มก่อน เด็กทั้งสองไม่มีการยอมกันทั้งสองต่างต้องการเอาชนะซึ่งกันและกัน เวลาที่อยู่ข้างนอกเช่นไปเที่ยว หรือไปเรียนพิเศษ บางครั้งเด็กทั้งสอง

ก็ทะเลาะกันจนต้องให้ผู้ใหญ่คอยเตือน ในบางครั้งเด็กทั้งสองก็เข้ากันได้ดี มีการทำงานร่วมกันเป็นบางครั้ง ค.ช.บอย ทำหน้าที่ดูแลน้องได้ดี มีความรับผิดชอบ เมื่อเด็กทั้งสามอยู่ด้วยกัน ค.ช.บอยจะทำหน้าที่เป็นผู้นำได้ดี มีการดูแล ปกป้อง และการเสียสละให้กับเด็กอีก 2 คนเสมอ ค.ญ.ฟางและค.ญ.กวางจะสนิทกันมากกว่าเพราะเป็นผู้หญิงเหมือนกัน เด็กทั้งสองชอบทำงานร่วมกัน บางครั้งมีการขัดแย้งกันบ้างแต่ไม่รุนแรง เด็กทั้ง 3 ยอมรับซึ่งกันและกัน นับถือกันเป็นที่เพื่อนน้อง จะไม่คิดว่าอยู่ในวัยเดียวกันสามารถทำอะไรก็ได้ เด็ก ๆ จะมีความเกรงใจ และห่วงหาเอื้ออาทรต่อกัน เวลาที่เด็กจะไปไหนมักจะชวนกันไปทั้ง 3 คนเสมอ

การมีปฏิสัมพันธ์ของค.ช.บอย ที่มีต่อญาติที่เลี้ยงดูนั้น เด็กจะให้ความเคารพเชื่อฟังเป็นอย่างดีจะพยายามตามใจยายเสมอ โดยสังเกตได้จากการที่ยายให้เด็กทำอะไรเด็กจะทำทันทีจะไม่ทำให้อายโกรธ เพราะเด็กรู้ว่ายายค่อนข้างเป็นคนใจร้อน จึงทำให้ได้รับคำชมจากยายบ่อย ๆ ซึ่งมักจะพุดชมเด็กให้คนในครอบครัวฟังเสมอ เด็กมีความใกล้ชิดกับยาย มีการหยอกล้อกันอย่างสนิทสนม เด็กชอบทำให้อายของตนหัวเราะและไม่เคยโกรธเวลาที่ยายดุหรือพุดแรงๆออกมา การมีปฏิสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อพ่อและแม่นั้น เด็กจะมีการพุดคุยกับพ่อบอกมากกว่าแม่ เมื่อแม่ของเด็กกลับมาบ้านเด็กจะได้พบแม่เพียงตอนกลางคืนเท่านั้นเพราะกลางวันเด็กต้องไปโรงเรียน ส่วนพ่อนั้นจะกลับมามีวันหยุดทำให้เด็กอยู่กับพ่อได้ทั้งวัน โดยพ่อกับพ่อบอกเด็กไปเรียนพิเศษ และ ไปว่ายน้ำ ความสัมพันธ์กับพ่อก็มีมากกว่าแม่ เด็กจะยึดพ่อเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิต มีความรักและห่วงหาพ่อกับแม่ เด็กไม่ชอบให้ใครว่าพ่อกับแม่ของตนจะปกป้องพ่อกับแม่ของตนทุกครั้ง นอกจากนี้การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เช่นเพื่อนวัยเดียวกัน เด็กมีการปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีน้ำใจกับเพื่อนเสมอ ไม่เคยโกรธเวลาที่เพื่อนทำให้ตนเดือดร้อน เช่น เพื่อนทำสมุดการบ้านของตนหายเด็กก็ไม่โกรธ

ลักษณะการสื่อสารของกรณีศึกษารายแรก เด็กมีการสื่อสารที่ดีกับเพื่อน การพุดจาจะใช้คำไม่สุภาพกับเพื่อนผู้ชายในกลุ่มเดียวกัน เช่น คำว่า มึง กู ข้า ไอ้ เป็นต้น ถ้าเป็นเพื่อนที่ไม่สนิทกันหรือเป็นเพื่อนผู้หญิงก็จะใช้คำสุภาพ เด็กชอบสื่อสารกับเพื่อนผู้ชายมากกว่าเพื่อนผู้หญิงโดยให้เหตุผลว่าคุยกับเด็กผู้หญิงไม่สนุกเท่ากับเพื่อนผู้ชาย การสื่อสารกับญาติที่เลี้ยงดู เด็กจะพุดจาด้วยความสุภาพเรียกยายว่าแม่ทุกครั้ง เด็กจะสื่อสารกับยายโดยตรงไปตรงมา ไม่มีการอ้อมค้อมหรือปิดบัง การสื่อสารกับบิดา มารดา เด็กจะเลือกที่จะคุยหรือปรึกษาเรื่องอะไรกับใคร เพราะเด็กคิดว่าพ่อกับแม่ไม่สามารถช่วยเหลือตนได้ทุกเรื่อง เด็กจะคุยกับพ่อบอกมากกว่าแม่ หากเด็กต้องการอะไรก็จะบอกกับพ่อบอกโดยตรง มีการพุดคุยอย่างเปิดเผยเพราะเด็กคิดว่าอย่างไรพ่อบอกก็ต้องไม่ดุตนแน่นอน การสื่อสารกับผู้ใหญ่ในสังคม ทุกครั้งที่ต้องการสื่อสารอะไรออกไป ต้องมีการคิดตรึกตรองก่อนว่าสมควรหรือไม่ เพราะถ้าเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่คิดว่าผิดจะทำให้ถูกมองว่าเป็นคนไม่ดีได้ ในการพุดจาจะใช้คำพุดจาเป็นทางการจะใช้คำพุดจาเหมือนที่พุดกับยายหรือพ่อบอกไม่ได้

การมีปฏิสัมพันธ์ของค.ญ.ฟาง ที่มีต่อญาติที่เลี้ยงดูนั้นเด็กไม่ค่อยใกล้ชิดกับยายมากนัก เนื่องจากเด็กชอบอยู่คนเดียว และเด็กจะถูกยายดูบ่อย ๆ ในเรื่องการทำงานบ้าน เพราะเด็กไม่ชอบทำงานบ้าน และให้ความสนใจกับโทรทัศน์มากเกินไป บางครั้งมีการพูดคุย หยอกล้อบ้างแต่ไม่บ่อยนัก การมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ เด็กจะคุยกับแม่มากกว่าพ่อ เนื่องจากเป็นเพศเดียวกัน และแม่ของเด็กจะให้ความเป็นห่วงเด็กมากกว่ากรณีศึกษาที่ 1 ซึ่งเป็นพี่ชาย แต่เนื่องจากเวลาในการพบกันของเด็กกับแม่น้อยทำให้บางครั้งเด็กรู้สึกว่าการใกล้ชิดของตนกับแม่น้อยเกินไป ส่วนพ่อเด็กจะเจอในวันหยุดทำให้มีเวลาพบกันมากกว่าแม่ แต่เด็กไม่ค่อยคุยกับพ่อกันมากนักเด็กชอบอยู่คนเดียวมากกว่า ถึงแม่พ่อกับยายจะกลับมาบ้านเด็กก็ชอบที่จะอยู่คนเดียว การมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กในวัยเดียวกัน เด็กจะให้ความสนใจสนทนากับเพื่อนเพิ่มมากขึ้น จากการสังเกตพบว่า เด็กจะโทรศัพท์หาเพื่อนเกือบทุกวัน

ด้านการสื่อสาร การพูดจากับเพื่อนเด็กจะพูดไม่ค่อยสุภาพ ส่วนใหญ่จะใช้พูดกับเพื่อนผู้ชายและเพื่อนสนิท ถ้าเป็นเพื่อนผู้หญิงที่ไม่ค่อยสนิทจะพูดสุภาพ ในบางครั้งเด็กจะพูดตรงไปตรงมา เนื่องจากมีความมั่นใจในตนเอง ทำให้บางครั้งก็เกิดปัญหาคือได้ การสื่อสารกับญาติที่เลี้ยงดู เด็กจะใช้คำสุภาพกับยายเพราะกลัวถูกดุ เด็กจะเรียกยายว่าแม่ เด็กไม่ชอบเข้าหายายมากนัก ส่วนใหญ่ยายจะเป็นฝ่ายพูดกับเด็กก่อน บางครั้งเด็กไม่เข้าใจในคำพูดของยายทำให้ถูกดูอยู่บ่อย ๆ เด็กจะพูดจาอย่างเป็นกันเองกับบิดา มารดา ในการสื่อสารกับแม่เด็กจะคิดก่อนว่าควรพูดอะไรออกไป เพราะบางเรื่องแม่ชอบทำให้เป็นเรื่องใหญ่ เช่น เรื่องในโรงเรียนเด็กต้องการที่จะเล่าให้ฟังเท่านั้นแต่แม่กลับนำไปปรึกษากับครูในโรงเรียน ซึ่งเด็กไม่ค่อยชอบนัก ส่วนพ่อไม่ค่อยมีการพูดคุยกันมากนัก ส่วนใหญ่ถ้ามีปัญหาจะเกี่ยวกับการบ้าน หรือปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้ถึงจะปรึกษากับพ่อ การสื่อสารกับผู้ใหญ่ในสังคม เด็กใช้การพูดจาถึงทางกำกับผู้ใหญ่ มีความสุภาพพูดจาดีมีมารยาท บางครั้งเด็กลืมนำคำพูดที่ใช้กับเพื่อนมากับผู้ใหญ่ทำให้ถูกมองว่าเป็นเด็กก้าวร้าว ซึ่งแท้จริงแล้วเด็กไม่ได้มีเจตนาเช่นนั้น

การปฏิสัมพันธ์ของ ค.ญ. กวางกับญาติที่เลี้ยงดู เป็นไปด้วยดี เด็กมีความใกล้ชิด รักเหมือนแม่ของตนคนหนึ่ง เด็กจะมีความรัก ความห่วงใยของตนอย่างมาก มีการแสดงความรักต่อกัน เช่น การกอด การหอม เป็นบางครั้ง ความสัมพันธ์กับพ่อแม่ เด็กจะใกล้ชิดแม่มากกว่าพ่อ ส่วนใหญ่แม่จะรับรู้เรื่องราวของเด็กมากกว่าพ่อ บางครั้งเด็กกวางตัวไม่ถูกเมื่ออยู่กับพ่อ เวลาที่โดนพ่อดู บางครั้งเด็กไม่เข้าใจถึงการกระทำของพ่อ เด็กจึงเลือกที่จะใกล้ชิดกับแม่มากกว่า การปฏิสัมพันธ์กับพี่สาว เด็กมีพี่สาว 2 คน เด็กจะสนิทกับพี่คนที่ 2 มากกว่าคนแรก เนื่องจากอยู่วัยใกล้เคียงกัน และเด็กใกล้ชิดมากกว่าพี่สาวคนโต การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เด็กมีเพื่อนไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็น

เพื่อนที่เรียนด้วยกัน เมื่อโตขึ้นให้ความสำคัญกับเพื่อนมากขึ้น เด็กจะคำนึงถึงความรู้สึกของเพื่อนเป็นพิเศษ เด็กจะมีความกังวลถ้าเห็นเพื่อนโกรธหรือแสดงอาการน้อยใจคน

ด้านการสื่อสาร การสื่อสารกับเพื่อนในระยะแรกการพูดจาไม่ค่อยสุภาพนัก ต่อมามีการปรับปรุงในทางที่ดีขึ้น การพูดจากับเพื่อนผู้หญิงเด็กค่อนข้างจะสุภาพ นุ่มนวล ส่วนเพื่อนผู้ชายจะขึ้นอยู่กับลักษณะการสื่อสารของเพื่อน ถ้าเพื่อนพูดจาดีเด็กก็จะดีตอบ แต่ถ้าพูดจาไม่สุภาพเด็กก็จะโต้ตอบด้วยความไม่สุภาพเช่นกัน การติดต่อกับเพื่อนของเด็กไม่ค่อยมีปัญหามากนัก บางครั้งมีการขัดแย้งบ้างแต่ไม่นานก็กลับมาดีกันเหมือนเดิม การสื่อสารกับญาติที่เลี้ยงดู เด็กจะเรียกป้าของตนว่าแม่ เด็กนับถือป้าของตนเหมือนแม่ของตนคนหนึ่ง ช่วงที่เด็กอายุยังน้อยมีการพูดคุยกับป้าของตนบ่อยครั้ง แต่เมื่อโตขึ้นมีการสื่อสารน้อยลง เวลามีปัญหาเด็กจะไม่บอกป้าของตนทุกเรื่องเพราะเด็กกลัวจะไม่เข้าใจและเครียด การติดต่อกับบิดา มารดา เด็กคิดว่ายังอยู่ในระดับปานกลาง ไม่ดีนัก เพราะเด็กไม่ค่อยเข้าใจถึงนิสัยของพ่อกับแม่ บางครั้งเด็กคิดว่าแม่เข้าใจตนแต่บางครั้งก็คิดว่าแม่ไม่เข้าใจ เด็กจะพูดกับแม่มากกว่าพ่อ การสื่อสารส่วนใหญ่จะสื่อสารทางโทรศัพท์มากกว่าการพบปะพูดจา ระยะหลังการติดต่อกับพ่อแม่ดีขึ้นกว่าตอนที่เด็กอายุยังน้อยมาก การสื่อสารกับผู้ใหญ่ในสังคม เด็กทำได้ดี พูดจาสุภาพ ไพเราะ มีสัมมาคารวะ รู้จักเข้าหาผู้ใหญ่ บางครั้งในการพูดเด็กใช้คำพูดไม่ถูกต้องทำให้ผู้ใหญ่บางคนไม่ค่อยพอใจ และเมื่อเด็กรู้ก็จะมีอาการกังวลใจเสมอ

พฤติกรรมกลุ่ม

พฤติกรรมกลุ่มเป็นพฤติกรรมที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มของเด็กกรณีศึกษาทั้งสาม ในการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มหรือบุคคลต่าง ๆ สำหรับกลุ่มในที่นี้เป็นกลุ่มของบุคคลต่าง ๆ ที่เด็กกรณีศึกษาทั้งสามรายได้เข้าไปมีส่วนร่วม ซึ่งเด็กทั้งสามรายมีการวางตัวที่ดี ไม่มีการขัดแย้งกัน อาจมีบ้างแต่ส่วนใหญ่จะเป็นค.ช.บอยกับค.ญ.ฟางที่ขัดแย้งกัน เด็ก ๆ มีการช่วยเหลือกันดี แต่เวลาที่อยู่กับผู้ที่ไม่รู้จักหรือไม่คุ้นเคยเด็กจะไม่กล้าแสดงออก ไม่พูดคุยและรู้สึกประหม่าเล็กน้อย

ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของค.ช. บอย เด็กจะมีสติ รู้จักตรึงตรองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถขอความช่วยเหลือจากใครได้บ้าง และจะคิดถึงวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง ถ้าสามารถทำได้ก็จะแก้ไขเอง แต่ถ้าเกินความสามารถก็จะขอความช่วยเหลือจากผู้ที่คิดว่าช่วยได้ การแก้ไขปัญหาเมื่อรู้ล่วงหน้ามาก่อน เมื่อรู้ว่ามีปัญหาที่จะต้องแก้ไข เด็กจะคิดหาทางแก้ปัญหา ก่อน เด็กชอบที่จะช่วยเหลือตนเอง ชอบทำอะไรด้วยตนเองถ้าไม่สามารถแก้ไขได้ก็จะคิดถึงคนที่อยู่กับตนซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นญาติที่เลี้ยงดู

การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของ ค.ญ. ฟาง เด็กจะแก้ปัญหาอย่างเฉพาะเจาะจง จะคิดอยู่เสมอว่าปัญหาทุกอย่างมีทางแก้ และเมื่อเกิดปัญหาต้องรีบแก้ไขโดยเร็ว ไม่ปล่อยให้ยืดเยื้อจนไม่สามารถแก้ไขได้ บางครั้งเมื่อเด็กพบปัญหาก็จะโวยวายสักระยะ จึงมีสติคิดหาวิธีแก้ปัญหา โดยจะ

คิดถึงคนที่สามารถช่วยได้ การแก้ไขปัญหามือรู้ล่วงหน้ามาก่อน เด็กจะรีบแก้ปัญหาโดยเร็ว ไม่รอให้ปัญหามาถึงตัว โดยใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา ถ้าปัญหานั้นพ่อแม่สามารถช่วยได้ ก็จะให้พ่อแม่แก้ปัญหาให้

การแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้าของค.ญ.กวาง ถ้าเป็นเรื่องเล็กน้อยจะแก้ไขเอง มีสติอยู่ตลอดเวลาไม่ตระหนกกับปัญหาที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเองก็จะขอความช่วยเหลือจากป้าของตน เพราะเด็กคิดว่าแม่อยู่ไกลไม่สามารถมาช่วยตนได้ การแก้ไขปัญหามือรู้ล่วงหน้ามาก่อน เมื่อเกิดปัญหาเด็กจะบอกป้าของตนเป็นบางเรื่องเพราะกลัวท่านเครียดและคิดว่าแม่สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ดีกว่าป้า แต่ถ้าเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้ด้วยตนเองก็จะแก้ไขเองแล้วค่อยบอกแม่กับป้าทีหลัง

การทำงานร่วมกันเด็กกรณีศึกษาทั้ง 3 ให้ความร่วมมือกันดี มีความสามัคคีกัน บางครั้งกรณีศึกษารายที่ 1 ก่อนข้างใจร้อน ทำงานไม่ค่อยเรียบร้อยและชอบทำอะไรด้วยตนเอง ส่วนกรณีศึกษารายที่ 2 และกรณีศึกษารายที่ 3 ร่วมมือกันทำได้ดี กรณีศึกษารายที่ 3 ทำงานค่อนข้างเรียบร้อยจึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไร และการแก้ไขปัญหาร่วมกัน เด็กกรณีศึกษาทั้ง 3 ราย จะช่วยกันแก้ปัญหาและช่วยกันแก้ไขให้สำเร็จ ไม่มีการทะเลาะกัน การทำงานส่วนใหญ่ เด็กกรณีศึกษารายแรก จะเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาเพราะถือว่าเป็นพี่คนโต ส่วนกรณีศึกษารายที่ 2 ไม่ค่อยได้ทำอะไร ส่วนใหญ่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเดียวเพราะถือว่าเป็นน้องคนเล็ก